

گزارش روز

چهارمین نشست از سلسله‌نشست‌های «بایسته‌های توسعه محلی در ایران» برگزار شد

رویکرد اجتماع‌محور در روزگار عسرت

یاسین وهابی

تسهیلگر وپژوهشگر حوزه اجتماع‌محوری

چهارمین نشست از سلسله‌نشست‌های «بایسته‌های توسعه محلی در ایران» با عنوان «گفت‌وگو درباره معنای توسعه اجتماع‌محور» در دانشگاه تهران برگزار شد. در این نشست، پیام روشنفکر و ابوالفضل وطن‌پرست که سال‌ها در حوزه توسعه محلی و تسهیلگری فعالیت داشته‌اند، رویکرد اجتماع‌محور را از حیث نظری بررسی کردند. پیام روشنفکر با بررسی تاریخی سیر تطور توسعه اجتماع‌محور معتقد است: «توسعه و اقدام اجتماع‌محور، در کنار ظرفیت‌ها، ریسک‌ها و خطراتی نیز دارد. اگر در میدان منازعه توسعه اجتماعی، مناسبات قدرت نادیده گرفته شود، ممکن است این فرایند به نتیجه مطلوب نرسد و حتی به تقویت نابرابری‌ها منجر شود؛ به‌گونه‌ای که قدرتمندان قدرتمندتر و گروه‌های بی‌صدا، بی‌صداتر شوند». او اگرچه توسعه اجتماع‌محور را پرکننده بخشی از خلا و ضعف‌های دولت‌ها می‌داند، معتقد است این رویکرد نمی‌تواند همه ضعف‌ها و کم‌کاری‌ها را پوشش دهد. ابوالفضل وطن‌پرست نیز بر این باور است که در ایران: «ما با فقر نظریه و دانش در این حوزه مواجه هستیم. اگرچه امروز در برخی سازمان‌های دولتی برنامه‌هایی با الگوی اجتماع‌محور اجرا می‌شود، اما بخش قابل توجهی از مدیران این حوزه از دانش و درک عمیق ایس رویکرد برخوردار نیستند و نیازمند یادگیری اصول اولیه آن هستند». به نظر وطن‌پرست، توسعه اجتماع‌محور نیازمند انسان‌هایی است که خود به سطحی از توسعه‌یافتگی رسیده باشند. بدون انسان توسعه‌یافته، تحقق توسعه امکان‌پذیر نخواهد بود.

بسیاری از فعالان حوزه توسعه معتقدند رویکرد اجتماع‌محور ناظر به وضعیتی است که در آن عالی‌ترین سطح مشارکت از سوی جامعه محلی اتفاق بیفتد. به‌طور خلاصه اقدام اجتماع‌محور زمانی رخ داده است که مسئله را مردم شناسایی کنند و خود آنها برای برون‌رفت از آن اقدام کنند و از همه ظرفیت محلی و نیرویی برای تغییر بهره‌مند شوند. در اقدام اجتماع‌محور مردم محلی کسانی هستند که موضوع یا مسئله‌ای را که نیازمند مداخله دانسته می‌شود به عنوان مسئله مهم و چالش جدی در محدوده زندگی خود تشخیص می‌دهند. در برخی موارد ممکن است وضعیت به‌گونه‌ای باشد که برای مردم محلی مسئله یا چالش جدی محسوب نمی‌شود، با این همه برای بهبود شرایط و افزایش سطح برخورداری از یک خدمت عمومی دست به کار تغییر می‌شوند و خود برای رسیدن به خیر جمعی عامل دگرگونی زندگی خود می‌شوند.

در اقدام اجتماع‌محور، جامعه محلی با مطالبه‌گری و مسئولیت‌پذیری توانام آشنای می‌شود و به تکیه دیرمی‌یابد که برای تغییر جهان پیرامون هیچ‌کس بهتر از خودشان نخواهد توانست گره‌شایی کند. در اقدام اجتماع‌محور جامعه محلی برای حل مسئله متشکل می‌شوند و پایداری گروه‌های محلی یکی از ارزشمندترین دستاوردهای کنش جمعی است. در اقدام اجتماع‌محور مردم درمی‌یابند که حتی در صورت نرسیدن به هدف، راه را به‌صورت جمعی پیموه‌داند و این فهم مسیر حل مسئله و فرایند مشارکت گروهی بسیار ارزنده‌تر از نتایج آتی است. شرکت‌کنندگان در اقدامات اجتماع‌محور به‌آسانی دست از مطالبه‌گری نمی‌کشند و آگاه از حقوق و وظایف خود تا انتها پای خواسته و آرمان خود می‌مانند. در کنش جمعی این‌چنینی از قضا محتمل است بسیاری از مسائل محلی بدون نیاز به مداخله بیرونی مرتفع شود و جامعه محلی به چنان اعتمادبه‌نفس و توانمندی دست یابد که بدون اتکا به دیگری، مشکلاتش را حل کند.

به نظر می‌رسد ایده محوری رویکرد اجتماع‌محور در طول زمان به مرور دچار چنان تحولی شده است که اکنون به هر اقدامی که در مقیاس محلی انجام شود، ممکن است اجتماع‌محور اطلاق شود؛ برخی اقدامات خیریه‌ای، اقدامات زبای جهادی بدون مشارکت محلی، خدمات دولتی و حاکمیتی به محله‌ها و هر نوع خدمتی از این دست که در بستر محله اتفاق می‌افتد، به خطا اجتماع‌محور نامیده می‌شود. درحالی‌که اینها صرفاً اقداماتی هستند که منشا تغییرات مثبتی در محله می‌شوند. اما همه مزایای اقدام اجتماع‌محور را که برشمردیم شامل نمی‌شوند. ممکن است در روزگاری که بحران‌های متعددی کشور را فراگرفته‌اند بحث‌های نظری و مفهومی درباره گونه‌بندی مداخلات محله‌محور چندان معقول به نظر نرسد و ما باید هر اقدامی را که بتواند کمترین کمکی به کاهش مشکلات جامعه کند، مغتن بدانیم. با این‌همه، توسعه اجتماع‌محور واجد ارزش‌هایی است که با نگاه بلندمدتی می‌تواند برای کشورهای کمترتوسعه‌یافته بخشی از یک نقشه بزرگ برای عبور از بحران باشد. شاید برای روزهایی که اعتماد مردم به نهاد دولت و امید آنها به بهبود اوضاع بیشتر شود، رویکرد اجتماع‌محور راهی بی‌بدیل برای مدیریت ساختارهای محلی باشد. تا آن روزگار مطلوب، عجالتاً قلائل و حاملان اصلی رویکرد اجتماع‌محور اغلب توسط نهادهای غیردولتی و فعالان مدنی هستند که هنوز امید خود را برای تغییرات تدریجی از دست نداده‌اند.

سلامت

هشدار سازمان غذا و دارو درباره تاریخ انقضای دارو

سرپرست بازرسی فنی و نظارت اداره کل داروی سازمان غذا و دارو، در واکنش به اظهارات مطرح‌شده در یکی از برنامه‌های گفت‌وگومحور فضای مجازی درباره بی‌همبودیت تاریخ انقضای دارو، نسبت به پیامدهای این‌گونه اظهارنظرهای غیرتخصصی هشدار داد. امیرحسین حاجی‌میری با تأکید بر اینکه تاریخ انقضای دارو براساس مطالعات علمی پایداری و مطابق با الزامات سازمان جهانی بهداشت و فارماکوپه‌های معتبر بین‌المللی تعیین می‌شود، گفت: «این تاریخ نشان‌دهنده بازه‌ای است که در آن کیفیت، ایمنی و اثربخشی دارو در شرایط مشخص نگهداری تضمین شده و پس از تایید سازمان غذا و دارو درج می‌شود و بر مبنای ملاحظات سلیقه‌ای یا تجاری نیست». او با اشاره به برخی مطالعات محدود که گاه به‌صورت نادرست در فضای رسانه‌ای بازشر می‌شود، افزود: «این مطالعات فقط درباره داروهای خاص، سری ساخت‌های محدود و در شرایط کاملاً کنترل‌شده انجام شده و به‌هیچ‌وجه قابل تعمیم به مصرف عمومی یا خانگی نیست. تعمیم این داده‌ها به کل بازار دارویی، تحریف شواهد علمی و خطای جدی استنتاج به شمار می‌رود». سرپرست بازرسی فنی و نظارت اداره کل داروی سازمان غذا و دارو با بیان اینکه همه داروهای یکسان نیستند، ادامه داد: «بسیاری از گروه‌های دارویی پس از تاریخ انقضا می‌توانند غیرقابل اعتماد یا حتی خطرناک باشند و کاهش اثربخشی یا ناپایداری آنها ممکن است به شکست درمان، بروز عوارض جدی یا تهدید مستقیم سلامت بیمار منجر شود». او افزود: «خطر داروی منقضی‌شده فقط به سمی شدن محدود نمی‌شود، بلکه کاهش یا نوسان دُز مؤثر، تخریب شیمیایی، تشکیل فراورده‌های جانبی، از دست رفتن پایداری و ایجاد مقاومت دارویی به‌ویژه در آنتی‌بیوتیک‌ها از مهم‌ترین مخاطرات مصرف این داروهاست که گاهی به‌صورت پنهان، درمان را بی‌اثر یا برعکس می‌کند». او با تأکید بر اینکه هیچ مرجع معتبر علمی یا نظارتی در جهان مصرف روتین دارو پس از تاریخ انقضا را توصیه نمی‌کند، گفت: «بی‌توجهی به تاریخ انقضا مغایر با اصول پزشکی مبتنی بر شواهد و خلاف مسئولیت حرفه‌ای در قبال سلامت عمومی است».

یک‌سال و ۱۰ روز پیش بود که پس از اماواگرهای فراوان

و فشارهای رسانه‌ای، «گام اول رفع فیلترینگ» با رفع محدودیت از دو پلتفرم واتساپ و گوگل‌پلی برداشته شد؛ گامی که قرار بود آغاز مسیری تدریجی برای پایان‌دادن به سیاست محدودسازی دسترسی به اینترنت باشد. اما حالا با گذشت یک سال از آن تصمیم، اجرای گام دوم همچنان در

هاله‌ای از ابهام قرار دارد. قرار بود مرحله بعدی رفع فیلترینگ در نوروز ۱۴۰۴ اجرائی شود، اما بار دیگر کفه مخالفت‌ها سنگین‌تر از اراده دولت شد و این وعده نیز به زمان نامعلومی موکول شد. پس از آن، اواخر خردادماه و در پی جنگ ۱۲‌روزه تحمیلی اسرائیل علیه ایران، زمزمه‌هایی درباره رفع فیلتر تلگرام و یوتیوب شنیده شد؛ زمزمه‌هایی که تا امروز، از حد شنیده‌ها فراتر نرفته‌اند. در هفته‌های اخیر نیز این چرخه تکرار شده است. معاون ارتباطات و اطلاع‌رسانی دفتر رئیس‌جمهوری از «اتفاقات خوب در راه» خبر داد و پیش‌تر، رئیس شورای اطلاع‌رسانی دولت با لیندن از احتمال رفع فیلتر یک پلتفرم دیگر در دی‌ماه سخن گفت؛ وعده‌هایی که یکی پس از دیگری مطرح شدند، بی‌آنکه به تصمیمی مشخص منتهی شوند. نقطه اوج این ابهام، روز گذشته (۱۰ دی) رقم خورد؛ زمانی که ستار هاشمی، وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات، در حاشیه جلسه هیئت دولت و در پاسخ به پرسش خبرنگاران درباره شنیده‌ها در زمینه رفع فیلتر تلگرام، صراحتاً اعلام کرد رفتارهای دوگانه مخالفان رفع فیلترینگ، تلاش‌های وزارت ارتباطات را تاکنون بی‌نتیجه گذاشته است. او همچنین با تأکید بر اینکه استفاده حدود ۸۰درصدی مردم از فیلترشکن، فیلترینگ را به «مسئله‌ای ضدامنیتی» تبدیل کرده، از مخالفان خواست به طور شفاف دلایل مخالفت خود را با مردم در میان بگذارند. تمام این اظهارات و وعده‌ها در شرایطی تکرار می‌شود که در چهار روز گذشته، هم‌زمان با افزایش قیمت دلار، اعتراضات معیشتی در نقاط مختلف کشور شکل گرفته است؛ اعتراضاتی که نشان می‌دهد اولویت بخش بزرگی از جامعه، نه دسترسی به پلتفرم‌ها، بلکه کاهش فشار مستقیم تورم بر زندگی روزمره است. حالا شاید مسئله امروز این نباشد که چرا رفع فیلترینگ اجرا نشده، بلکه این باشد که چرا تصمیم‌ها آن‌قدر به تعویق افتاده‌اند که حتی وعده‌ها هم کارکرد خود را از دست داده‌اند؟

مخالفان رفع فیلتر چه کسانی هستند؟

پیگیری‌های «شرق» از حدود چند ماه گذشته تاکنون نشان می‌دهد برخی اعضای شورای‌عالی فضای مجازی که بعضی از آنها هم به نوعی ذی‌نفع فیلترینگ هستند، حاضر به رفع فیلتر از پلتفرم‌های بین‌المللی نیستند. دراین‌بین هم ۵ دی‌ماه ۱۴۰۳ مصوبه‌ای در شورای‌عالی فضای مجازی تصویب شده که در کنار ابهام‌های بی‌پایانش، یکی از بندهای آن عملاً به ابزاری تبدیل شده تا مسعود پزشکیان نتواند وعده خود برای دسترسی آزاد به اینترنت برای مردم را عملی کند. طبق این مصوبه و براساس ادعای برخی اعضای شورای‌عالی فضای مجازی، پلتفرم‌های بین‌المللی در حالی می‌توانند در ایران فعالیت کنند که قوانین کشور را بپذیرند و دفتر نمایندگی رسمی برای پاسخ‌گویی داشته باشند. دولت مسعود پزشکیان در حالی می‌خواهد پلتفرم‌های خارجی را مجاب به راه‌اندازی دفتر نمایندگی در کشور کند تا از آنها رفع فیلتر شود که این راه بارها از سوی دو دولت گذشته رفته شده. آخرین پاسخ آن هم از سوی شرکت متا (اینستاگرام، واتساپ، فیس‌بوک) به نامه ابوالحسن فیروزآبادی، دبیر سابق شورای‌عالی فضای مجازی، برای راه‌اندازی نمایندگی در ایران (پاییز ۱۴۰۱) واضح بوده: «ما وارد مکالمه با مقام‌های ایران نمی‌شویم. همچنین سرگرم درخواست آنها برای تعیین یک نماینده در ایران نخواهیم شد». یکی از حامیان اصلی اجرای این‌بند و البته از مخالفان اصلی رفع فیلتر، رسول جلیلی است. او آذرماه پیش، وقتی خبرهایی درمورد رفع فیلتر تلگرام منتشر شد، در شبکه اجتماعی‌اش به مصوبه ۳۲بندی این‌شورا برای رفع فیلتر از پلتفرم‌ها اشاره و تصریح کرد که اجرای این مصوبه باید به صورت مرحله‌به‌مرحله

عکس:مهین‌تاشی‌شوق

وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات از مخالفان رفع فیلترینگ خواست به طور شفاف دلایل خود را با مردم مطرح کنند

رفع فیلترینگ در بن‌بست سیاست‌گذاری

سونیتاسراب‌پور

انجام شود و موضوعاتی مانند لایحه اخبار جعلی و سند تسهیم درآمد محتوا همچنان در صف بررسی و اجرا قرار دارند.

جلیلی با تأکید بر لزوم حکمرانی قانونمند در فضای مجازی کشور، خاطرنشان کرده بود: «اصل بر حکمرانی قانونمند فضای مجازی کشور است و اگر تلگرام این چارچوب را بپذیرد، به نوبت خود بررسی خواهد شد». رسول جلیلی در پیش از یک ماه گذشته از تمام توان خود استفاده کرده تا طرح رفع فیلتر پلتفرم‌های خارجی رای نیاورد. در کنار او دیگر مخالفان رفع فیلتر رضا تقی‌پور و محمدحسن انتظاری هستند. این دو عضو شورا که پیش از این یکی در مقام وزیر ارتباطات و دیگری در مقام دبیر شورای‌عالی فضای مجازی مشغول به کار بوده‌اند، رسمی و در آنتن زنده شبکه صداوسیما اعلام کرده‌اند با رفع فیلتر از پلتفرم‌ها مخالفانند. از دیگر مخالفان طرح رفع فیلتر از پلتفرم‌ها محمدامین آقامیری، دبیر شورای‌عالی فضای مجازی، است که هرچند نه به صورت علنی، اما در پشت پرده اقداماتی برای جلوگیری از رفع فیلتر انجام می‌دهد و از هیچ‌گونه سنگ‌اندازی پیش پای دولت برای نرسیدن به وعده‌اش فروگذار نمی‌کند.

براساس شنیده‌های «شرق» از چندین منبع موثق، دبیر این‌شورا که باید نقش هماهنگی و نزدیک‌کردن نظرها به هم را داشته باشد، بیشتر توانش را روی ایجاد دوقطبی‌سازی و به نتیجه نرسیدن بحث‌ها در شورا می‌گذارد. به‌جز این افراد شاخص، برخی نمایندگان مجلس هم از مخالفان اصلی رفع فیلتر هستند که از لابی‌های خود در صحن‌شورا برای رای‌نیاوردن طرح رفع فیلتر استفاده می‌کنند. ۴ دی ۱۴۰۳ یک روز قبل از رفع فیلتر واتساپ و گوگل‌پلی، ۱۳۶ نماینده مجلس که نام‌های آنها مشخص نیست، هم‌زمان با برگزاری جلسه شورای‌عالی فضای مجازی با موضوع رفع فیلترینگ درباره این اقدام اعضای شورا ابراز نگرانی کرده و اعلام کردند اگر تصمیم‌گیری در این زمینه صورت بگیرد، هدیه‌ای شگفتانه به دشمنان در جنگ نرم علیه ملت ایران است.

کل به‌خودی

پیش از تصویب مصوبه شورا برای رفع فیلترینگ کام‌به‌گام، برخی کارشناسان در گفت‌وگو با «شرق»

وضعیتی که بدتر می‌شود

در بیش از ۱۸ ماهی که مسعود پزشکیان بر صندلی ریاست‌جمهوری در پاستور تکیه زده است، به‌جز برداشته‌شدن برخی محدودیت‌ها در روی اینترنت و رفع فیلتر از واتساپ و گوگل‌پلی که اتفاقا واتساپ در زمان جنگ ۱۲‌روزه هم بیش از یک هفته مجدد فیلتر شد، قدم دیگری بر خلاف ادعایش برای دسترسی آزاد به اطلاعات برداشته است. در این دوران به بهانه برقراری امنیت در جنگ ۱۲‌روزه اینترنت برای بیش از چهار روز به شکل کامل قطع بود و فیلترشکن‌ها نیز از کار افتادند. به‌جز این در بیش از یک سال گذشته اینترنت بی‌کیفیت‌تر از گذشته شده و در مقابل تعرفه اینترنت همراه و ثابت ۳۰ درصد افزایش پیدا کرده است. از طرف دیگر، یوتیوب برای نزدیک به ۱۳ دانشگاه رفع فیلتر شده و از سمت دیگر مشخص شده که اینترنت سفید در اختیار گروهی از جمله موافقان فیلترینگ قرار گرفته است. درواقع شعاری که دولت چهاردهم از ابتدا سر می‌داد که مخالف اینترنت طبقاتی است و اینترنت باید در اختیار همه مردم قرار بگیرد، هم در دولت مسعود پزشکیان به شکل جدی کلید خورد. از سوی دیگر گزارش‌های جهانی نشان می‌دهند وضعیت سرعت و کیفیت اینترنت ایران یک عقب‌گرد در‌خور توجه و نزدیک‌شدن به انتهای رتبه‌های جهانی دارد. کلافلر، به عنوان بزرگ‌ترین فراهم‌کننده زیرساخت اینترنتی، ماه پیش گزارشی از وضعیت اینترنت جهان منتشر کرد که طبق داده‌های این گزارش، وضعیت اینترنت ایران کند و با تأخیر است. آن‌طور که داده‌های این گزارش نشان می‌دهد، میانگین سرعت دالانود در ایران حدود ۳۷ مگابیت بر ثانیه ثبت شده است. یکی دیگر از نقاط ضعف اینترنت ایران، تأخیر یا همان پینگ است. میانگین تأخیر در ایران ۱۲۷ میلی‌ثانیه گزارش شده. این یعنی برقراری تماس تصویری، انجام بازی آنلاین و... یا غیرممکن یا به‌خاطر قطعی بالا آزاردهنده است.

این‌هشدار را مطرح کردند که مسعود پزشکیان نباید برداشته‌شدن کام‌به‌گام رفع فیلتر را قبول کند؛ چراکه به باور آنها هیچ تضمینی وجود ندارد که با اجرای مرحله اول رفع فیلترینگ، مرحله دوم آن هم به اجرا گذاشته شود؛ پیشی‌بینی‌ای که به نظر می‌آید به حقیقت پیوسته است. گروهی از کارشناسان و مدیران تصمیم‌گیر در فضای مجازی اعلام کرده‌اند اگر دولت می‌خواهد وعده رفع فیلترش به نتیجه برسد، از قدرت و پشتوانه اجتماعی خود در این زمینه استفاده کند و مستقل دستور به رفع فیلتر دهد. هرچند برخی قدرت‌داشتن رئیس‌جمهور در این زمینه را زیر سؤال می‌برند، اما سخنگوی دولت در آذر ۱۴۰۳ و در حاشیه جلسه هیئت دولت گفته بود مسعود پزشکیان برای رفع فیلتر به شکل مستقل قدرت تمام دارد. او در این زمینه گفته بود: «رئیس‌جمهور اختیار رفع فیلترینگ را دارد، اما می‌خواهیم وفاق کنیم، نه اینکه دستور بدهیم». همچنین این گروه پیشنهاد می‌دهند اگر دولت همچنان به دنبال جلب رضایت اعضای شورای‌عالی فضای مجازی در زمینه رفع فیلتر است، قدم‌های لازم برای تغییر اعضای حقیقی‌های شورا و در راس آن دبیر شورا را بردارد. برخی شنیده‌های «شرق» در پایان سال ۱۴۰۳ حکایت از این داشت که با درنظرگرفتن به بن‌بست رسیدن طرح وفاق پزشکیان در شورای‌عالی فضای مجازی برای رفع فیلتر، تلاش‌ها برای راضی‌کردن رئیس‌جمهور به فراهم‌کردن شرایط تغییرات در ترکیب شورای‌عالی فضای مجازی که بیش از یک دهه بدون تغییر مانده، آغاز شده بود. همچنین تلاش‌های برای تغییر اعضای شورای‌عالی فضای مجازی تا چندماه پیش نیز در جریان بود که به نظر می‌رسد هنوز به نتیجه نرسیده است. تلاش مسعود پزشکیان برای رسیدن به وفاق با گروه‌هایی که تجربه نشان داده حاضر به عقب‌نشینی نیستند، در کنار پذیرش اجرای مصوبه ۲۳بندی شورای‌عالی فضای مجازی، عملاً مانعی جدی پیش‌روی وعده بیش از یک ساله او برای دسترسی آزاد به اینترنت و رفع فیلترینگ ایجاد کرده است. پزشکیان با این رویکرد، رفع فیلتر پلتفرم‌ها را به معادله‌ای چندمجهولی بدل کرده، معادله‌ای که نه زمان حل آن مشخص است و نه حتی روشن است دولت همچنان اختیار حل آن را در دست دارد. او در یک سال گذشته توانسته میان اعضای شورای‌عالی فضای مجازی به وفاق مدنظرش برسد. در نهایت به اجرای مصوبه‌ای تن داده که به گفته محمد سرافراز، عضو حقوقی این‌شورا و رئیس پیشین سازمان صداوسیما، عملاً مسیر رفع فیلتر سایر شبکه‌های اجتماعی را مسدود می‌کند.

مطالبه‌ای که دیگر اهمیت ندارد

هم‌زمانی بلاتکلیفی مردم برای دسترسی به حق طبیعی، یعنی اینترنت بدون محدودیت، با تشدید بحران اقتصادی، وزن مسئله رفع فیلتر را در افکار عمومی به‌شدت کاهش داده است. برای بخشی از جامعه که با افزایش قیمت دلار، کاهش قدرت خرید و نااطمینانی از آینده دست‌وپنجه نرم می‌کند، دسترسی‌یافتن یا دسترسی‌نیافتن به یک پلتفرم، دیگر مسئله فوری نیست. این‌عقب‌نشینی مطالبه، نه نشانه رضایت، بلکه حاصل فرسودگی، تعلل در اجرای وعده‌ها و جابه‌جایی اولویت‌هاست. البته چنین شرایطی، اصرار بر این گزاره که «رفع فیلتر دیگر دغدغه مردم نیست»، بیش از آنکه تحلیلی از واقعیت باشد، پاک‌کردن صورت‌مسئله است. دغدغه از بین نرفته، بلکه زیر فشار معیشت، به حاشیه رانده شده است. جامعه‌ای که هر روز هزینه سیاست‌های بلاتکلیف را می‌پردازد، کمتر انرژی برای مطالبه‌گری در حوزه‌های دیگر دارد. رفع فیلترینگ، اگر زمانی نماد بازگشت عقلانیت به سیاست‌گذاری دیجیتال بود، امروز به آزمون‌ی برای سنجش توان تصمیم‌گیری دولت تبدیل شده است؛ آزمون‌ی که گذر زمان، نه‌تنها کمکی به حل آن نکرده، بلکه اعتبار وعده‌ها را نیز فرسوده است. در نهایت، پرسش اصلی دیگر این نیست که «چه زمانی فیلترینگ برداشته می‌شود؟»، بلکه این است که وقتی تصمیم‌ها این‌چنین به تعویق می‌افتند و هزینه‌ها پیشاپیش از جیب مردم پرداخت می‌شود، وعده‌ها دقیقاً قرار است چه مشکلی را حل کنند؟

خبرخوان

تشکیل کارگروه‌های حمایت از کودکان در بیمارستان‌ها

ایستنا: رئیس اداره مددکاری اجتماعی معاونت درمان وزارت بهداشت گفت: «مددکاری اجتماعی یکی از ارکان مؤثر نظام سلامت در حمایت از گروه‌های آسیب‌پذیر است و در همین راستا، کارگروه‌های حمایت از کودکان در تمام بیمارستان‌های دولتی کشور تشکیل شده‌اند». محمدحسین جوادی در چهارمین همایش بزرگداشت حرفه مددکاری اجتماعی که با شعار «همکاری بین‌بخشی در حمایت از کودکان» برگزار شد، با اشاره به شعار فدراسیون جهانی مددکاری اجتماعی برای سال ۲۰۲۶ با محوریت «همیاری در ایجاد امید و هماهنگی» گفت: «شعار امسال همایش، یعنی «همکاری بین‌بخشی در حمایت از کودکان» همسو با رویکردهای جهانی و متناسب با نیازهای اجتماعی نظام سلامت کشور انتخاب شده است». او در ادامه از نهایی‌شدن پروتکل‌های جدید در حوزه توان‌بخشی اجتماعی و مداخلات مرتبط با رفتارهای خودکشی خبر داد و گفت: «حمایت از کودکان، یکی از اقدامات شاخص و پرچمدار حوزه اجتماعی در نظام سلامت است». جوادی افزود: «در همین راستا، امسال در تمام بیمارستان‌های دولتی کشور، کارگروه‌های حمایت از کودکان ذیل کمیته اخلاق بالینی مراکز درمانی تشکیل شده‌اند».

شناسایی بیش از ۵۰۰ پناهگاه در مدارس تهران

سایت شهر: مدیرعامل سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران، آخرین اقدامات انجام‌شده در راستای شناسایی پناهگاه‌های عمومی در پایتخت را تشریح کرد و از شناسایی بیش از ۵۰۰ پناهگاه در مدارس خبر داد. علی نصیری درباره آخرین اقدامات برای شناسایی فضاهای پناهگاهی در پایتخت گفت: «بخش زیادی از آنها قابل احیا نیستند. حضور زیر آبر هزنه کنیم، فضای کافی برای مقویر مردم ندارند. بنابراین برای تهران ۱۰میلیونی چندان نمی‌توان روی این پناهگاه‌ها حساب کرد». او با بیان اینکه ما دستورالعملی بابت پناهگاه نداشتیم، افزود: «تنها دستورالعملی پدافند غیرعامل پناهگاه‌های شهری شهید شاطری در اختیار بود که پناهگاه‌ها را در چهار دسته تقسیم‌بندی کرده است». نصیری ادامه داد: «براساس این دستورالعمل پارکینگ‌های ساختمان‌های مسکونی می‌توانند به عنوان پناهگاه به کار برده شود و مراکز اداری و تجاری و برخی ایستگاه‌های مترو نیز به عنوان پناهگاه عمومی شناسایی شدند». او با اعلام اینکه در مکاتبات با شهرداری‌های مناطق ۲۲گانه پارکینگ‌های مراکز اداری و تجاری برای استفاده به عنوان پناهگاه شناسایی شده‌اند، ادامه داد: «طرح و نمادی توسط سازمان پدافند غیرعامل برای نصب در پناهگاه‌ها تهیه و به شهرداری تحویل داده شده که تولید و تکثیر آن توسط سازمان حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری تهران انجام خواهد شد». رئیس سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران با بیان اینکه نصب تابلوی پناهگاه در پارکینگ‌های مراکز تجاری به مجوز استانداری نیاز دارد، یادآور شد: «با توجه به اینکه این مراکز خصوصی هستند، نامه‌نگاری‌های لازم را با استانداری انجام دادیم و امیدواریم در تعاملات با مالکان و مدیران این مراکز، هرچه سریع‌تر مجوز نصب تابلوها صادر شود». نصیری با اعلام اینکه ایستگاه‌های مترو با نگاه پناهگاه ساخته نشده‌اند، گفت: «به هر شکل ۸۰ ایستگاه منتخب شناسایی شد و وضعیت آنها در حال بررسی است. آنچه اهمیت دارد، این است که باید زیرساخت‌های حداقلی همچون سرویس بهداشتی و امکانات و زیرساخت‌های درمانی در مترو فراهم شود. شاید ایستگاه‌ها به دلیل نوع بتن‌ریزی قابلیت ساخت سرویس بهداشتی در فضای داخلی را نداشته باشند، اما در فضای مجاور آنها قابلیت ساخت سرویس بهداشتی توسط سازمان زیباسازی دنبال می‌شود». به گفته او، موافقت شهردار تهران با استفاده از ایستگاه‌های مترو به عنوان پناهگاه مشروط به فراهم‌کردن زیرساخت‌های اولیه است و اگر امکانات حداقلی در ایستگاه‌های منتخب ایجاد شود، شهردار مخالفتی با موضوع نخواهد داشت.